

JAGODE NAŠE PASTORALE

Glasilo Škofije Novo mesto OKTOBER 2012, letnik VII, številka 3

TRIPTIH – SEDANJE KATEHEZE

Novi evangelizaciji naproti...

1. dejanje: Lačen vstopim v restavracijo. Poiščem si udobno mesto. Natakak me vljudno vpraša po mojih željah in mi ponudi skrbno pripravljen jedilnik. Izberem zaželeno jed. Napetost v glavi in utrujenost se začnjata umirjati. Upanje na potešitev lakote že pripravlja slino v ustih ... Ojej! Nenadoma pride redar, neke vrste varnostnik. Pokaže na uro in me opozori, da bodo lokal čez pet minut zaprli. Treba se je posloviti – lačen ...

2. dejanje: V mislih prebiram „neuresničeni“ jedilnik. „O, ko bi že samo izbiranje jedi napisanih na jedilniku človeka nasitilo!“ si močno želim, a v želodcu mi vedno bolj kruli. Kako rad bi se ga naučil tudi na pamet in ga pridno vsak dan ponavljali, če bi me učinek tega „znanja“ tudi nasitil ...

3. dejanje: Odidem na svež zrak. Sedem v park. Pride mamica z otrokom. Malček jo sprašuje, če je dve in dve vedno štiri. Ona pa kar ni povsem prepričana. „Čudno, res čudno, saj je vendar to povsem jasno!“ si mislim.

»Osebo vero naj bi utrdili s poglobljeno katehezo ob Svetem pismu doma, v raznih župnijskih občestvih, z molitvijo in zavzetim obhajanjem evharistije.«

Iz škofovega pisma ob letu vere

Zaključek: Kako neverjetne reči se dogajajo!

Zgoraj navedeni „triptih“ je lahko odsev stanja v naši sedanji katehezi po mnogih župnijah.

1. Otroci pridejo k verouku. Komaj se malo „uglasijo“, že morajo vsi ali dobršen del od njih oditi na kombi ali nazaj v podaljšano bivanje v šoli.
2. Mnogo tistih, ki imajo milost biti pri verouku celo uro, se nekaj tudi nauči. Nekaj si zapomnijo, nekaj ponovijo in potem tudi nekaj znajo. Da, poznajo izvrsten „jedilnik“ za krepitev naše duše in duha. Kaj pa „okušanje“ jedi? Je naš verouk samo veroUK ali tudi kateheza, to je takšno oznanjevanje Božje besede, da odmeva v srcih poslušalcev in krepi rast osebne vere – živi stik z živim Bogom?
3. In če je naš verouk tudi kateheza, se vrne otrok v družino z žarečimi očmi in ogretim srcem. Staršem pa pogosto ni jasno, zakaj in čemu je tako navdušen. Toplota in žarenje pogosto izgineta še pred zarjo novega dne.

MOJA IZKUŠNJA ŽUPNIJE – V LUČI NOVE EVANGELIZACIJE

Zaključek: Če bi se naj evangelizacija in nova evangelizacija uresničili tudi pri nas na področju katehetskega oznanjevanja, bo torej treba:

1. Upati si sanjati o celi uri ali uri in pol kateheze na teden za vsakega otroka.
2. Ogrevati svoje srce ob Božji besedi tako, da bosta iz nas zažareli toplota in luč, ki ogrevata srca in prižigata novo luč v vseh, ki jo slišijo.
3. Prisluhniti pišu vetra iz puščave src tolikih staršev, da bi ujeli njegovo melodijo. Naša kateheza bi morala odgovarjati na temeljna življenjska vprašanja staršev naših veroučencev, ki bodo sčasoma lahko postali glasniki upanja svojim otrokom.

Za sklep: Upajmo si sanjati! Sanje nosimo pred tabernakelj! Poživimo vero, da zmore Gospod tudi iz kamnov obuditi „Abrahamovo potomstvo“.

s. Brigita Zelič

Učiteljski poklic ima veliko prednost, dolge počitnice. V Zavodu sv. Stanislava sem jih vsa leta preživel na župniji v vzhodnem Londonu, kjer sem nadomeščal župnika tamkajšnje župnije. Spominjam se, kako sem po vrnitvi iz Londona, avgusta 2004, na hodniku šole srečal sodelavko, eno od profesorice. Pogovarjala sva se o počitnicah, ki sem jih preživel v Londonu, in ji povedal, da pakiram za selitev na Dolenjsko. »Letos bi bilo za tebe bolje, če bi se med počitnicami učil dolenjščine namesto angleščine,« mi je rekla.

Blaženi Anton Martin Slomšek je od svojih duhovnikov pričakoval, da vero oznanjajo v domačem jeziku. Uporabil je zgovorno podobo, da vera ni tujek v okolju tedaj, ko duhovnik oznanja evangeljsko sporočilo v jeziku domačinov. V svojem času moremo Slomškovo priporočilo razumeti širše. Jezik pomeni razumevanje navad, stisk, pričakovanj, potreb, čutenja ... ljudi.

Veselim se časov, ko bo duhovnik lahko bolj temeljito opravljal svoje duhovniško poslanstvo. Za neduhovniška opravila lahko poskrbijo zavzeti člani župnije, ki nimajo poslanstva maševati in podeljevati zakramentov. Življenje očeta Johna v Londonu je drugačno od življenja slovenskega župnika. Father John, župnik v Londonu, se posveča katehezi, mašuje in podeljuje zakramente. Kot primer navajam, da z župnijskim denar-

jem pride v stik le, ko pospremi odgovorne-
ga za župnijski denar na banko. Bolj varno
je, če denar na banko odneseta dva.

Od začetka službe župnika v Vavti vasi
izpuščam iz rok vse, kjer ni nujna moja
prisotnost in so pripravljeni sprejeti zavze-
ti sodelavci, župljani. Moja izkušnja je, da
ljudje z veseljem sprejmejo ponujeno delo.
Opravljajo ga zelo zavzeto in jih izpolnjuje.
Naloge župnika so danes tako obsežne in
zahtevne, da je racionalizacija nalog nujno
potrebna.

Naša župnija je letos praznovala 150-le-
tnico. Skupina za pripravo praznovanj, kot
smo poimenovali pripravljalsko skupino, se
je sestala šestkrat. Člani skupine smo vsak
s svojimi izkušnjami in talenti ustvarili lepo
praznovanje. Vesel sem predvsem praznova-
nja farnega žegnanja in oratorija. Odziv ljudi
je bil res neverjeten. Nisem si upal sanjati, da
bo tako lepo ... Bogu hvala. Čutim Božji
blagoslov pri našem skupnem delu. Ko sem
se zvečer utrujen usedel k molitvi večernic,
me je prešinilo: »Naše pozorno načrtovanje
ni bilo prvi razlog za vse lepo, kar smo doži-
veli. Božji Duh je danes obilno deloval med
nami.«

Pripravljalska skupina še ni zaključila svo-
jega dela. Po zaključku praznovanj ob 150-
letnici župnije bomo opravili refleksijo in se
odločili, kako bomo farna žegnanja prazno-
vali v letih, ko ne bo jubilejev.

V Cerkvi na Slovenskem se dogajajo pre-
miki. Krovni dokument slovenskih škofov
nas vabi, da vero postavimo na bolj trdne
temelje. Poudarja se pomen osebne vere, ki
se začudi nad tem, kaj je Bog storil zame,
in se veseli Božje ljubezni. Odgovor takšne
vere ni več dolžnost, ki se ji izognem, ko se
le lahko, pač pa zelo osebna in zaupna pove-
zanost z Bogom ter hvaležnost za vse Božje
darove. Župnijski pastoralni svet bo v tem
pastoralnem letu temeljito preučil krovni
dokument Cerkve na Slovenskem in s pou-
darki, ki so v njem, pripravil pastoralni načrt
za našo župnijo.

Duhovna pot se lahko začne šele s po-
nižnim priznanjem, da potrebujem Od-
rešenika, Osebo, ki me presega. Spoznati
moram, da mu vse dolgujem. Zaupati, da
me ima rad in mi želi vse dobro.

Jernej Marenk, župnik

JAGODE NAŠE PASTORALE

IZ DEL TI POKAŽEM VERO ...

Na naših sedemtedenskih seminarjih vprašam prisotne: »Ali verujete?« Pravidoma vsi zatrdijo, da verujejo. »Kako pa veste, da verujete?« To pa je že pretrd oreh.

V letu vere pa je prav to vprašanje za vsakega pomembno. Tu je priložnost, da se postavim pred Jezusa in se vprašam: »Verujem vate?« Ob neki priložnosti je dejal, da njegova dela – ozdravljanja, osvobajanja, čudeži in znamenja – dokazujejo, da je Božji Sin pravzaprav Božji Maziljenec. Kaj pa moja dela? So plod vere ali lastnih naporov? Jih vodi Sveti Duh ali moja pamet? Jakob ja namreč trd, ko reče, da bo iz svojih del pokazal vero.

Vera mi pomeni odnos in ne stanje duha. Tudi hudobni duhovi vedo, da Bog je. »Vedeti« je premalo. Dokler samo vem ali se mi dozdeva, da Bog je, sem na istem kot hudobni duhovi. Potrebno je vstopiti v razmerje z Jezusom, kot so vstopili v času Mojzesa, ko jim je dal na izbiro življenje ali smrt. V odnos z Bogom vstopim svobodno. Ta odnos je podoben odnosu v Sveti Trojici, je odnos ljubezni. Odnos, s katerim sem odprt do svojega Gospoda z vsemi mislimi, vso dušo, vsem srcem in vso močjo. Ta odnos je blagoslovljen. Vsi odkloni pa so pot v nesrečo, kakor je vožnja proti predpisom obsojena na karambol. Nekateri odkloni pa so vir prekletstva: »Prisežem pri nebu in zemlji, da boš umrl.«

Psalmist pravi, da naj okusimo, kako je Adonaj dober. Znotraj vere in osebnega odnosa je izkustvo Božje prisotnosti, Jezusovega delovanja med nami, ko sta dva ali so trije zbrani v njegovem imenu. Jezus je namreč zagotovil, da bo ves čas z nami, nam pa je dal Parakletosa, Tolažnika. Ko smo v njegovi družbi, ne lenari, ampak dela, ustvarja, ozdravlja, osvobaja. To, kar je ustvarjeno kot naravni red, kar je človeški naravi nemogoče spreminjati, predrugači le tisti, ki je eno s tem Stvarnikom. Danes so stiske Božjega ljudstva pretresljivo velike, zato sem prepričan, da Bog hoče posegati v svoj ustvarjeni red, da bi lajšal in tolažil. Nas, to je mene in tebe, pa potrebuje, da vstopim v odnos z njim, odnos angažirane ljubezni, in postanem kanal za pretakanje ozdravljajoče Božje ljubezni.

Kefo so na binkoštni dan vprašali: »Kaj nam je storiti?« Odgovoril je: »Spreobrnite se in verjemite veselemu oznanilu.« To v tem letu čaka vsakega izmed nas. Bom, boš to priložnost uporabil sebi in bližnjemu v odrešenje?

Marjan Dvornik

ODBOR ZA PASTORALNO PRENOVO

Prerok Izaija se sprašuje: »Gospod, kdo je veroval našemu oznanjevanju? (Iz 53,1a). Tako se tudi danes sprašujemo in ugotavljamo, da le tisti, ki jih je nagovorilo povabilo k sodelovanju pri iskanju poti do bratov in sester. Vernikom zaupana soodgovornost v Cerkvi je dar, ki rodi sadove. Vsaka župnija ima gotovo vsaj nekaj iskreno vernih in zavzetih sodelavcev in ti naj bi bili nosilci prenove. Sprašujemo se, kako ...?

V soboto, 17. novembra 2012, ob 10^h bo v Baragovem zavodu v Šmihelu srečanje izbranih in poslanih zastopnikov iz posameznih župnij. Naš gost bo s. Magda Burger, šolska sestra de Notre Dame. Je članica Strateškega sveta za pastoralno prenovo v tajništvu Slovenskega pastoralnega sveta in član Slovenskega katehetskega sveta. Informacije in smernice iz prve roke!

Po naročilu gospoda škofa Andreja Glavana prosim, da obvezno iz vsake župnije določite vsaj dva predstavnika – izbrana iz članstva ŽPS ali po kakšnem drugem ključu. Tudi iz župnij, ki jih soupravljate (pa čeprav nimate ŽPS), mora priti obvezno vsaj 1 član na študijski dan. V župniji naj bi skupaj z župnikom postala nosilca pastoralne prenove in za to poslanstvo se bomo duhovno in praktično ta dan usposabljali. Pridi in poglej!

Dekanijska srečanja ŽPS naj bodo na nedeljo Kristusa Kralja ali teden prej.

France Dular, voditelj odbora za ŽPS

JAGODE NAŠE PASTORALE

NOVOMEŠKI BOGOSLOVCI V PRIPRAVI NA DUHOVNIŠTVO

»Prosrite in se vam bo dalo, iščite in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo«. Vztrajna molitev, velikodušnost poklicanih in božja milost so v letošnjem akademskem letu naklonili novomeški škofiji dva nova poklica. »Tukaj sem, Gospod« sta pogumno odgovorila prvoletnika Tadej in Branko na Gospodov klic, ter se v ljubljanskem bogoslovnem semenišču pridružila šestim bogoslovcem iz škofije Novo mesto.

Ta žlahtna božja setev je v tem akademskem letu razporejena po letnikih nekako tako, kakor opisuje evangelijska prilika o delavcih v vinogradu. Dva prvoletnika sta s svojo odločitvijo postati duhovnika, prišla v božji vinograd pred kratkim, zato bo »teža dneva in vročine« bogoslovskega oblikovanja in študija še dolga in naporna. Vendar cilj je jasen. Štirje tretjeletniki niso več začetniki. Imajo že bogoslovsko izkušnjo in že kar nekaj teološkega znanja. Nahajajo se na sredini študija, ko je sonce v vinogradu nekje najvišje. Začetni naporji že dajajo sadove in uspehe. Pa tudi cilj se že nekako svita na obzorju. Dvema šestoletnikoma, ki bosta postala diakona, pa se delo, napor in brezskrbna bogoslovna leta v semeniškem božjem vinogradu počasi zaključujejo. Študij, molitev in napor niso bili zaman. Tik pred koncem še obrezujeta in urejata tisto, za kar prej morda ni bilo toliko časa. Gospodar vinograda pa ju že čaka, da mu z diakonskim odgovorom »da Gospod«, popolnoma izročita srce.

V letu vere se še posebej veselimo teh novih, mladih pričevalcev božje ljubezni in usmiljenja, ki so kljub zahtevnim časom in okolju v katerem živimo, pogumno odgovorili na božje povabilo: »Nato sem slišal glas Gospoda: »Koga naj pošljem? Kdo bo šel za nas?« Rekel sem: »Tukaj sem, pošlji mene!« (Iz 6, 8).

Na tej njihovi poti v duhovništvo jih radi podpirajmo s svojo molitvijo, besedo pograma in tudi materialno, zavedajoč se »da ni nič tisti, ki sadi, in nič tisti, ki zaliva, ampak tisti, ki daje rast, Bog« (1 Kor 3, 7).

V tej številki se nam s svojo poklicanostjo in življenjsko potjo, na kratko predstavljata oba prvoletnika, ki sta konec meseca septembra skupaj z drugimi prvoletniki iz vseh slovenskih škofij vstopila v bogoslovno semenišče v Ljubljani, ki tako za šest let postaja njun drugi dom. V drugem delu pa nam bodoča diakona Dejan in Mitja opisujeta svojo pripravo na to specifično obliko služnje božjemu ljudstvu v krajevni Cerkvi.

Igor Luzar

»GLEJ, NA OBE DLANI SEM TE NAPISAL...« (Iz 49, 16)

Nova bogoslovca novomeške škofije

TADEJ STRNIŠA

(župnija Trebnje)

Sem Tadej Strniša, rojen pa sem bil 17. marca 1993 v Novem mestu očetu Francu in mami Mileni. Imam še enega mlajšega brata, Jerneja. Zakramente uvajanja v krščanstvo sem prejel v rodni župniji Marije Vnebovzete v Trebnjem. V župniji sem zadnjih nekaj let tudi bral božjo besedo in bil ministrant. Na domači podružnici svetega Petra pa sem bil tudi pritrkovelec samouk. Želja po poklicu duhovnika je v meni tlela že nekaj let, dokončno pa sem se zanj odločil pred dobrim letom. Na priporočilo domačega župnika Miloša Koširja in s prošnjo za sprejem, sem navsezadnje le odšel v ljubljansko bogoslovje. Že na uvajalnem tednu, ko sem spoznal sobrate prvoletnike je bilo zelo zanimivo, ko pa so prišli še višji letniki pa je sploh postalo pestro. Tudi voditelji semenišča so odlični. Na koncu pa vsekakor želim vsem bogoslovcem, da bi ostali stanovitni v odločitvi in spoštovali postavbo ter božjo besedo.

Ker smo letos vstopili v Leto vere in smo kot zavetnika letnika izbrali bl. Antona Martina Slomška, vam podajamo eno izmed njegovih misli o veri in duhovništvu:

»Vi ste že ali pa še boste Gospodovi duhovniki, sol božjega ljudstva, luč krščanskega sveta. V življenju današnjih kristjanov opažate, kako žalostno vene vsaka verska zavzetost. Razlog tega ne more biti nič drugega kot to, da so kristjani s Kristusom premalo domači in premalo povezani. To je posledica tega, ker današnji kristjani na splošno tako redko pristopajo k tistemu obedu spomina, ki nam ga je On podaril zato, da bi duhovno poživil srca svojih odrešenih in jih uglasil za vse kar je dobro« (bl. Anton Martin Slomšek, zavetnik prvega letnika bogoslovcev).

JAGODE NAŠE PASTORALE

BRANKO JUREJEVIČ (župnija Podzemelj)

Sem Branko Jurejevčič, rodil sem se v Novem mestu 13. oktobra 1985, očetu Antonu in mami Nadi, imam še mlajšega brata Antona.

Doma sem iz Gradaca župnija sv. Martina v Podzemlju. Osnovno šolo sem obiskoval v Podzemlju, srednje šolsko izobraževanje pa zaključil v Novem mestu kot gostinsko turistični tehnik. Po zaključeni srednji šoli me je pot vodila v Maribor, kjer sem študiral gostinstvo iz katerega sem tudi diplomiral. Od leta 2010 sem bil tudi član župnijskega pastoralnega sveta ter bralec na podružnici. Odločitev za duhovniški poklic je zorela v meni kar nekaj let, vendar sem to odločitev venomer predstavljajal vneprej. Sedaj vidim, da so bila leta prestavljanja te odločitve, malce tudi dobra, saj sem lahko opravil z nekaterimi predsodki glede duhovniškega poklica. Bivanje v semenišču v Ljubljani je letos nekoliko drugačno kot je bilo leta doslej, namreč po dolgem času v semenišču bivamo bogoslovci iz celotne Slovenije, iz vseh šestih škofij. Tako je v prvem letniku letos kar 15 bogoslovcev, od vzhoda do zahoda in od severa do juga naše države. Upam, da se bo letos v letu vere, ko praznujemo 50 obletnico koncila, tudi v naši skupnosti čutila enotnost in povezanost med vsemi bogoslovci, saj je pestrost tista ki nas bogati.

BOGOSLOVCI NOVOMEŠKE ŠKOFIJE V AKADEMSKEM LETU 2012/13

1. LETNIK

Branko Jurejevčič

r. 13. 10. 1985 (Podzemelj)

Tadej Strniša

r. 17. 3. 1993 (Trebnje)

3. LETNIK

Matej Gnidovec

r. 03. 11. 1991 (Žužemberk)

Boštjan Gorišek

r. 20. 10. 1987 (Ajdovec)

Štefan Hosta

r. 10. 04. 1991 (Šentjernej)

Roman Ivanetič

r. 26. 12. 1987 (Semič)

6. LETNIK (diakona)

Mitja Bulič

r. 07. 11. 1980 (Črmošnjice)

Dejan Pavlin

r. 27. 07. 1984 (Šentjernej)

Janez Barborič iz župnije Šmarjeta je v neokatehumenskem semenišču v Puli.

»MOJE SRCE JE PRIPRAVLJENO, O BOG« (Ps 57, 8)

»Diakoni so posvečeni nositelji cerkvene službe za naloge služenja Cerkve« (KKC 1596). Po petih letih skrbne priprave na duhovništvo, bosta v soboto 27. oktobra po rokah novomeškega škofa msgr. Andreja Glavana prejela prvo stopnjo svetega reda – diakonat, bogoslovca Dejan Pavlin iz župnije Šentjernej in Mitja Bulič iz župnije Črmošnjice. Diakonsko službo bosta to leto opravljala, Dejan v župniji Leskovec pri Krškem, Mitja pa v župniji Šentpeter-Otočec. Na kratko sta nam predstavila kako vidita svoje bodoče diakonsko poslanstvo in na katerih področjih pastoralnega delovanja v župniji čutita, da ga bosta najbolj uresničevala.

DIAKONSKA SLUŽBA JE PREDVSEM SLUŽBA SLUŽENJA

Diakonat je prva stopnja zakramenta svetega reda. Drugo stopnjo predstavlja prezbiterat (duhovništvo), tretjo pa episkopat (škofovstvo). Diakonsko posvečenje običajno prejmejo kandidati za duhovništvo, Cerkev pa je po drugem vatikanskem cerkvenem zboru (1962–1965) ponovno vzpostavila tudi stalni diakonat kot samostojno službo, ki ga lahko prejmejo samski ali poročeni mošje. Diakonska služba je predvsem služba služenja. Diakoni berejo in oznanjajo Božjo besedo, prisostvujejo sklenitvi zakramenta sv. zakona, delijo blagoslove, kršujejo ter vodijo krščanski pogreb.

Poslanstvo diakonov se ne omejuje samo na bogoslužje, ampak stopa tudi v aktivno življenje krajevne Cerkve (škofije). Diakoni so poklicani, da tako krščanskim skupnostim kot tudi karitativnim in izobraževalnim ustanovam ponudijo poglobljeno in celostno pomoč. Nekateri delujejo v župnijah, drugi pa na posebnih področjih kot so Karitas, šolstvo, kateheza ali gospodarstvo.

Tako določa drugi vatikanski koncil, ko govori o treh stopnjah svetega reda: »Na nižji hierarhični stopnji so diakoni, na katere se polagajo roke 'ne za duhovništvo, ampak za strežništvo' (C 29; prim. Š 15). Za diakonsko posvečenje polaga roke samo škof in tako izrazi, da je diakon v svojih nalogah 'diakonije' na poseben način vezan na škofa« (KKC 1569). Katekizem razločno opredeljuje hierarhično in pravno mesto diakonov: »Diakoni so posvečeni nositelji cerkvene službe za naloge služenja Cerkve; diakoni ne prejmejo službenega duhovništva, pač pa jim posvečenje podeli pomembne naloge pri službi Božje besede, bogoslužja, dušnopastirskega vodenja in del ljubezni do bližnjega – naloge, ki so jih dolžni spolnjevati pod pastoralno avtoriteto svojega škofa« (KKC 1596).

V zadnjem, šestem letniku teološkega študija škof bogoslovce posveti v diakone, kar je prva stopnja zakramenta svetega reda ali mašniškega posvečenja. Diakoni pomagajo škofu in duhovnikom na mnogotere načine: pri obhajanju evharistije, deliti smejo zakrament krsta, blagosloviti novoporočenca in

poročati, oznanjajo evangelij med mašo in besednim bogoslužjem, pridigajo, vodijo pogrebe in se posvečajo različnim karitativnim dejavnostim. Diakoni so tudi skozi vse leto poslani na prakso na župnijo, kjer se uvajajo v pastoralno delo in se tako pripravljajo na prejem duhovniške službe.

V tem letu bom svoje diakonsko poslanstvo vršil v župniji Leskovec pri Krškem.

Župnijo nekoliko že poznam in se odlično počutim. Delo, ki ga sedaj opravljam je predvsem delo z veroučenci, mladino in sem na razpolago za pomoč tudi gospodu župniku Ludviku Žagarju. Z velikim veseljem in radostjo stopam na to pot, da kjerkoli bom in sem, opravljam delo Gospodovega služabnika.

Dejan Pavlin, diakon

BOŽJA MILOST, NANJO RAČUNAM, NANJO STAVIM VSE SVOJE ŽIVLJENJE

»Prav tako morajo biti diakoni dostojanstveni, nikakor ne hinavski, pa tudi ne vdani obilnemu vinu in hlepenju po sramotnem dobičku. Skrivnost vere morajo varovati v čisti vesti. Tudi ti morajo najprej opraviti preizkušnjo in šele potem, ko se jim ne bo moglo nič očitati, naj prevzamejo službo.« (1 Tim 3, 8-10)

To so besede Svetega pisma, ki nas uči o potrebnih lastnostih diakonov. So resne? So nerealne? So morda zastarele? Morda za koga, a ne za tiste, ki so blizu Gospodu in hočejo skozi življenje skupaj z njim. To trdno verujem.

A kje sem sam? V katero smer se nagibajo moje odločitve in vse kar sem? Ali sploh katera vrstica opisuje moje življenje? Ali res vidim diakonsko posvečenje kot priložnost za uresničitev prebranega? Veliko vprašanj

za začetek članka, a so nujno potrebna pred tem odločilnim trenutkom.

Iskreno povedano, so področja, kjer bi lahko naredil vsaj malo kljukico in so področja, kjer imam velik minus. Je pa področje, ki je neskončno večje od tega: Božja milost. Nanjo računam, nanjo stavim vse svoje življenje in le z njo se bodo ti minusi pričeli vsaj postavljati pokonci. S tem zupanjem grem v posvečenje in se veselim dela, ki ga bom lahko opravljal.

Prepričan sem, da bova z g. Dularjem, pri katerem opravljam pastoralno prakso, našla področja, tako ta, ki so diakonski službi predpisana, kot še veliko drugih, kjer bova lahko sodelovala in delovala za rast Božjega kraljestva med nami. Ob tem se želim zgledovati po Njem, ki je vir vseh milosti in nas z njimi obilno obdarja, kot tudi po mnogih izmed vas, duhovniki, ki s svojim delom in tem kar ste pričujete, da je vredno vztrajati in kažete lepoto služenja.

Mitja Bulič, diakon

POTOPIS Z BARAGOVIH DNI V MARQUETTU IN SLOMŠKOVE NEDELJE V LEMONTU (ZDA)

Od 22. septembra do 1. oktobra sem bil v ZDA. Z mano sta šla tudi bogoslovca Dejan Pavlin in Mitja Bulič.

21. septembra smo prispeli v Lemont pri Chicagu. V soboto, 22. septembra, smo z ostalimi slovenskimi romarji iz Lemonta z avtobusom odpotovali v Marquette, ki leži v državi Michigan. Vožnja je z nekaj postanki trajala skoraj 10 ur. Na Baragove dneve so prišli tudi Slovenci iz Kanade in Clevelanda. Tudi ti so imeli po 12-13 ur vožnje z avtobusom. Res občudovanja vredna požrtvovalnost, čeprav so to večinoma starejši ljudje nad 60 let. Brez slovenskih romarjev bi skoraj ne

bilo Baragovih dni. To se je videlo po tem, da v nedeljo pri angleškem slavju ni bilo bistveno več ljudi kot v soboto.

Marquettsko stolnico je zidal drugi Baragov naslednik slovenskega rodu, škof Vrtin iz Bele krajine. Tudi prvi Baragov naslednik je bil Slovenec, škof Mrak. Vsi trije počivajo v kriпти veličastne stolnice z dvema zvonikoma.

Že v soboto zvečer smo imeli slovensko bogoslužje (maša, petje). Po maši je bil »banket« z večerjo. Ansambel v slovenskih narodnih nošah je pel slovenske pesmi - od Slakovih do narodnih. Pri tej večerni slovesnosti je bil navzoč tudi domači škof Alexander King Sample. Somaševal je še en škof iz vzhodnega dela Michigana, 5 slovenskih duhovnikov in nekaj domačih škofjskih duhovnikov.

V nedeljo, 23. septembra, smo ob 14 h imeli angleško mašo. Somaševanje je vodil domači škof ob upokojenem marquettskem škofu msgr. Jamesu Garlandu in že omenjenih somaševalcih. Po maši je bil spet »banket« v organizaciji Baragove zveze. Na njem smo izmenjali pozdravne govore. Pozdravili so tudi predstavniki slovenske podružnice Baragove zveze in ob tej priložnosti darovali prispevke – darove. Spet sem videl, da tudi za »finančno« plat

Škof Andrej ter diakona Mitja in Dejan pred Baragovo hišo v Marquetteu

postopka največ žrtvujejo Slovenci. Poleg tega je tudi »positio« za beatifikacijski postopek pripravil Slovenec, p. Bruno Korošak. V nagovorih na banketu so se mnogi spraševali, kdaj bo beatifikacija. Jasnega odgovora nismo dobili. Izraženo pa je bilo trdno upanje, da bo kongregacija oziroma zdravniška komisija potrdila čudež ozdravljenja po Baragovi priprošnji, ki je bil predložen v Rim.

V ponedeljek, 24. septembra, na Slomškov god, smo ob 8.00 zjutraj imeli v stolnici slovensko mašo in se nato poslovili od Marquettea.

V nedeljo, 30. septembra, smo v Lemonu (ameriške Brezje) pri Chicagu imeli lepo slovesnost 150-letnice Slomškove smrti v cerkvi Marije Pomagaj, ki je zdaj sedež edine slovenske župnije v državi Illinois. V cerkvi je tudi Slomškov oltar. Slovesnost smo začeli z blagoslovom novih ministrantov, nato smo šli v procesiji v cerkev. Pri tej slovesni maši sem župniji izročil tudi Grozdetove relikvije. Prav škof Rožman, ki zdaj počiva v Lemontu, je že leta 1943 vabil, naj imajo zlasti mladi mučenca Grozdeteta za vzornika in priprošnjika.

V Lemontu na posestvu, ki meri 50 ha, je frančiškanski samostan s cerkvijo Marije Pomagaj in romarski center, ki danes ob vikendih služi za zbiranje raznih povečini neslovenskih skupin. Na tem velikem kompleksu, kjer so nekoč obdelovali tudi veliko kmetijo, so danes lepi travniki in parki, polni živahnih veveric. V tem kompleksu je tudi »ribnik« z blejskim otokom. V njegovi neposredni bližini je tudi lurška votlina za maševanje na prostem in samostansko pokopališče, kjer počiva 55 povečini slovenskih patrov in slovenskih duhovnikov ter ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman.

ZDA smo zapustili z lepimi vtisi o gostoljubju slovenskih rojakov. Njihova vera in želja, da bi ohranili slovensko dušo, se kaže v tem, da so ob nedeljah pripravljene priti k slovenski maši, čeprav imajo pol ure ali še več vožnje z avtom. Po maši vztrajajo mnogi na skupnem kosilu in na popoldanskem druženju (piknik, balinanje, tarok ...). Na vse, kar so prispevali v duhovno zakladnico nove ameriške domovine, smo kot narod lahko zelo ponosni.

škof Andrej Glavan

UVODNIK

Močno smo že zakorakali v novo pastoralno leto, ki pred nas postavlja zopet nove izzive. Katere? Prav gotovo je to LETO VERE, ki ga obhajamo po vsej Katoliški Cerkvi in ga je pp. Benedikt XVI. razglasil z apostolskim pismom *Porta fidei* – Vrata vere. Uradno smo ga začeli 11. oktobra 2012 po vseh župnijah in se bo končalo naslednje leto na nedeljo Kristusa Kralja, 24. novembra 2013. To leto je izziv za duhovnike in verne laike, saj nas vabi k pristnemu in vnovičnemu spreobrnjenju h Gospodu. Po besedah nadškofa Rina Fisichelle je »cilj leta vere premagati duhovno uboštvo v svetu, ki ni več sposoben zaznati navzočnosti Boga«. S tem pa je močno povezana tudi sinoda škofov z vsega sveta, ki so trenutno v Rimu in razpravljajo o »novi evangelizaciji«. S to tematiko bo zaznamovan prvi del Jagod naše pastorale, ki je pred vami.

Če se vinograd ne pomlaja, trte ostarijo, vedno manj je grozdja na njih in s tem tudi vedno manj vina. Zato je za vse nas veliko veselje, da se je Gospodov vinograd novomeške škofije pomladil in obogatil z dvema novima bogoslovcema in dvema diakonom, ki naj bi prihodnje leto zapela: »Gloria in excelsis Deo...« Bog daj! Tega se vsi veselimo. Več o tem najdete tudi v tej številki.

V Svetem pismu, v knjigi Pridigar, lahko beremo: Vse ima svojo uro, vsako veselje ima svoj čas pod nebom: Je čas rojevanja in čas

umiranja, čas sajenja in čas ruvanja nasada, čas *podiranja in čas zidanja* (prim: Prid 3, 1-3). Tako se tudi duhovniki ne moremo izogniti raznim obnovam župnišč in novogradnjam cerkva, ki so bile načrtovane že precej let pred gospodarsko krizo, pa niso bili izpolnjeni potrebni pogoji. Tako je ponekod šele sedaj prišel »čas zidanja«, kajti »čas podiranja« cerkva, še posebno na Kočevskem, se je s padcem komunizma končal, sedaj pa moramo popravljati njihove grehe (nova podružnična cerkev na Moravi, v Ajblju, v Kovači vasi). Saj je bilo samo na Kočevskem po vojni porušeni okrog 100 cerkva in večjih kapel.

Naj nam ta številka Jagod, ki jo imate v rokah, pomaga, da bomo v letu vere tudi mi z novo zavzetostjo obnavljali svoje duhovno svetišče – tempelj Svetega Duha.

*prelat Božidar Metelko,
odgovorni urednik*

MOLITVENO SREČANJE Z NAŠIM SVETNIŠKIM KANDIDATOM BARAGOM

Povabilo g. škofa Andreja Glavana, da se z njim udeležim Baragovih dnevov v Ameriki, sem sprejel z veseljem in velikim pričakovanjem. Že dejstvo, da odhajamo v Ameriko, nato pa še romanje na grob našega rojaka, božjega služabnika Friderika Baraga, je več kot dovolj odlična motivacija.

Po dolgem, a udobnem letu smo pristali v Chicagu, kjer nas je sprejel p. Metod. Skupaj z njegovimi farani smo se že naslednje jutro odpravili v Marquette. Čutiti je bilo veliko veselje, gotovo ob našem obisku, predvsem pa nad napredkom beatifikacijskega postopka škofa Baraga. Osebnost sem bil ganjen, ko sem tako daleč od domovine slišal slovensko molitev in pesem. Zavednost naših ljudi, no, vsaj teh, ki smo jih srečali in spoznali, je na zavidljivi ravni, a žal se čuti da bo skupaj s temi generacijami počasi zamrla.

V Marquettu so se nam pridružili še romarji iz Kanade in ostalih delov ZDA, tako da smo napolnili veliko domačo stolnico, v kateri počivajo posmrtni ostanke tukajšnjega prvega škofa, Baraga. Tudi zdajšnji pastir krajevne Cerkve, škof Alexander Sample ni skrival ponosa nad svojim prednikom in veselja ob srečanju s tolikšno množico Slovencev. To je bilo čutiti tako pri svetih mašah, kot tudi na banketih, ki smo jih imeli v soboto in nedeljo. Tukaj so nam tudi predstavili načrt za kapelo, v katero bodo prenesli, če Bog da, do naslednjega srečanja, Baragove posmrtne ostanke.

Ko se hvaležno spominjam tega romanja, ne morem mimo velike gostoljubnosti, ki so

nam jo izkazali tako v samostanu, kjer smo bivali (v Lemontu), kot tudi posamezniki in družine, ki so nas gostile bodisi na kosilu ali večerji. Lepo je bilo srečati se z ljudmi, ki kljub naglici časa in prepletanju najrazličnejših kultur, ohranjajo zvestobo svoji domovini. Temu primerno smo se razveselili domače hrane, celo doma pridelanega vina. Tukaj sem dolžan še posebno zahvalo Anici Sever in njeni družini, ki nas je sprejela za svoje in nam omogočila ne samo velikodušne postrežbe, ampak tudi ogled Chicaga in okolice ter razne nakupe. Bog naj vsem povrne za njihovo dobroto.

Edinstven pečat pa vsekakor to romanje pušča še v dveh smereh. Prva je osebno, molitveno srečanje z našim svetniškim kandidatom Baragom. Gotovo je velika milost, da sem lahko tik pred diakonskim posvečenjem svojo pot priporočil njemu, ki je v svojem življenju izkazal tolikšno gorečnost in predanost oznanjevanju. Pa ne samo svojo, tudi vso našo slovensko Cerkev in domovino. In drugi pečat je prijetno, sproščeno in poučno sobivanje z našim škofom Andrejem. Povezovalo nas je veliko smeha, molitve in iskrenih pogovorov. To prijetno vzdušje je bilo čutiti povsod, zato me ne preseneča, da je bilo po vsaki sveti maši slišati: »To je bila pa tako bjutiful maša!« Bogu hvala za vsa doživetja in Bog daj, da se uresniči škofov poziv k skorajšnji beatifikaciji, morda še v tem letu vere.

Mitja Bulič

AMERIKA Z OKUSOM SVETNIŠTVA

Konec meseca septembra smo odpotovali v Združene države Amerike. To potovanje je bilo zame res velik izziv in doživetje. Nikoli še nisem bil na kakšnem potovanju, da bi sedel na letalu skoraj osem ur. Ob našem prihodu v mesto Chicago, sem začutil veselje, da sem prišel v Ameriko, in da se tam srečam tudi s Slovenci - rojaki, ki tam živijo.

Stolnica v Marquettu (ZDA), kjer je pokopan škof Baraga

Naslednje jutro smo z avtobusom odpotovali v kraj kjer je svojo škofovsko službo v Marquettu vršil škof Friderik Irenej Baraga. Vsako leto se srečujejo Slovenci, ki živijo v Ameriki in Kanadi na Baragovih dnevih v različnih mestih. Zame je bilo presenetljivo doživetje, da sem začutil na slovesnostih zavzetost in veselje rojakov, da se resnično z velikim ponosom zavzemajo, da bi škof Baraga dosegel čast oltarja. Z njimi sem bil,

ko smo bili zbrani okrog oltarja pri maši, na banketu, itd... Z nekaterimi sem spregovoril tudi kakšno besedo in so mi pripovedovali, da imajo lepe in grenke spomine na domovino. Po končanih Baragovih dnevih, smo z avtobusom odpotovali nazaj proti Lemontu. Tu smo preživeli še nekaj dni in si ogledali še marsikatero znamenitost v okolici, obiskovali slovenske družine, si ogledali veličastno mesto Chicago. V Lemontu so nas pod svojo streho sprejeli slovenski patri frančiškani, za kar sem neizmerno hvaležen. Veliko pozornosti in svojega časa nam je namenil p. Metod Ogorevc, ki je bil naš vodič. V lepem spominu so mi ostali trenutki, ko sva z Mitjem bila ob najinem škofu in se z njim iskreno pogovarjala. Dal nama je veliko koristnih nasvetov, ki jih bova poskušala uresničevati na najini poti do duhovništva in tudi za naprej.

V Ameriki sem doživljal resnično milostne trenutke. Občudoval sem rojake, ki jim rojstna domovina veliko pomeni. V veliki meri poskušajo in se po svojih močeh trudijo ohranjati slovenski jezik, kulturo. Žal pa je pri mlajših generacijah že čutiti, da slovensko besedo ne slišiš iz njihovih ust.

Hvala Bogu, da sem imel možnost, da sem te trenutke lahko doživel in se z rojaki srečal.

Dejan Pavlin

Rekolekcija duhovnikov in pastoralni tečaj

KAKO PRIJETNO JE, ČE BRATJE PREBIVAJO SKUPAJ

Za menoj sta dva lepa dogodka, ki sta me v tem neprijaznem času osrečila in mi dala upanje. Najprej je to bilo prijetno duhovniško srečanje na Raki pri prijaznem župniku Francetu in pozneje druženje v Leničevem domu. Na Raki sem z velikim zanimanjem prisluhnil besedam škofa Andreja. Potrudil se je in dal odgovor na stiske marsikaterega duhovnika, ki jih doživlja te dni. Vesel sem, da se ni zatekel nekemu leporečju, ampak

je skušal s tehtno besedo pokazati na stanje Cerkve v Sloveniji tako, da se tudi duhovnik ne sme predati malodušju, ampak mora z upanjem gledati naprej. Naše upanje je vstali Kristus.

Prav tako moram pozdraviti pripravljenost g. škofa, da se je s skupino duhovnikov zadržal v pogovoru tudi po kosilu. Pri tem je odgovarjal jasno na nekatera vprašanja sedanjega trenutka, ki vznemirjajo Cerkev na Slovenskem. Jasno mi je,

da bodo nekatere stvari še naprej ostale zavite v meglo, kljub temu pa je potreben pogovor. G. škof mi je dal odgovore in me tako pomiril. Pred kratkim sem govoril z nekim duhovnikom, ki mi je dejal, da je že pomislil, da bi pustil duhovniške vrste. To je samo dokaz, da so stvari resne. In komu naj se duhovnik zateče po pomoč kot najprej k Bogu in potem še k svojemu škofu? Škofu sem hvaležen, da si je vzel čas zame oziroma za nas. Takšni pogovori so potrebni, ker bi se z njimi lahko

JAGODE NAŠE PASTORALE

preprečile marsikatera insinuuacije. Prav teh je bilo zadnje čase veliko tudi v duhovniških pogovorih.

Edino, kar mi je bilo nerazumljivo, pa je bilo dejstvo, da se je večina duhovnikov takoj po kosilu razšla. Sam to srečanje razumem kot druženje, ki bi naj potekalo v medsebojnem pogovoru, ki nam včasih tako manjka. Nekega duhovnika sem vprašal, kaj bi bilo vzrok temu naglemu odhodu večine duhovnikov, ko še ni verouka ali drugega neodložljivega dela: »Duhovniki smo individualisti. Najrajši smo sami. Prepričan sem, da večina duhovnikov ni šla domov zaradi kakšnega pomembnega dela in se jih je doma večina zaprla v svoje sobe, šla morda počivat ali se usedla pred računalnik.« Druženje je najbolj uspešna korekcija in to bi bilo potrebno poudariti. S tem bi se preprečila marsikatera duhovniška tragedija.

Drug lep dogodek pa je bil pastoralni tečaj. Dva izredna predavatelja, nadškof Marjan Turnšek in g. Branko Cestnik, sta nam povedala zelo tehtne besede. Oba sta človeka, ki ne da samo govorita, temveč pričujeta. Za podlago sta si vzela božjo besedo in iz obeh je bila čutiti velika ljubezen do Cerkve v Sloveniji. Nista govorila vzvišeno, predavateljsko, ampak na način, da je lahko vsakdo čutil, da govorita z osebno prizadetostjo. Človek se skoraj ne more zamisliti boljšega uvoda v leto vere, ki je pred nami. Po tako vsebinsko bogatih predavanjih človek začuti lepoto vere in ponovno dobi zagon za pastoralno delo, ki včasih zaradi izčrpanosti in nenavadnih dogodkih kar opeša. Poglobitev osebne vere in potreba

po spreobrnitvi sta dva temeljna kašipota, za katerima bo potrebno stopiti. Domov sem ta dan odšel ožarjen z novimi spoznanji in vesel, da smem opravljati lepo poslanstvo duhovnika.

Vedno bolj doživljam, da postajamo duhovniki v novomeški škofiji vedno bolj ena družina, da smo nagovorjeni, sprejeti in zaželeni. Zato se vsem v vodstvu naše škofije zahvaljujem za to skrb, nenazadnje tudi ekonomu Janezu Grilu, da poskrbi tudi za pogostitev. Tudi to ni zanemarljivo, sploh ne za duhovnike, ki živijo sami.

Vedno bolj sem rad duhovnik novomeške škofije. Naj tudi naprej ostane skromna, poštena in uslužna dolenjskemu človeku, ki je v svoji zgodovini znal sprejeti Kristusa in mu dovolil, da se učloveči v človeških srcih, kulturi, številnih cerkvah in v mnogih svetnikih.

Jože Pacek

SKAVTSTVO KOT NAČIN OZNAJNEVANJA

15 let Gorjanskih medvedov

Septembra leta 1997 je takratni šmihelski župnik g. Ciril Plešec pri eni izmed nedeljskih maš oznanil, da potrebuje prostovoljce, ki bodo pomagali ustanoviti skavte. Oznanilu se je odzvalo 12 mladih in po srcu mladih navdušencev, ki so nato decembra dali prve skavtske zaobljube. Tako so se začeli tabori, zimovanja, potepi, orientacijska tekmovanja, proge preživetja itd. Skavtsko življenje je pestro in polno dogodivščin. Ob jubileju pa smo se vprašali, kakšen je pomen skavtstva pri vzgoji mladostnika.

PUSTOLOVŠČINA

Pustolovščina je stražiti zastavico, zreti v temo in ločevati šumenje potoka od šumenja vetrovke. Pustolovščina je brez voditeljev iti na potep, se izgubiti, postaviti bivak in v njem prespati. Pustolovščina je kraj, kjer spoznaš sebe in svoje prijatelje. Pustolovščina je tisto, kar sosedov "mulec" zaman išče na Facebooku ali Twitterju. Ni je niti pred televizorjem ali v maminem naročju. Skriva pa se za vsakim vogalom, pod vsakim kamnom in v vsaki hišici na drevesu. Pustolovščina je vznemirljiva, napolni, poživi, pobarva. Je dodana vrednost, razlika med samo biti in živeti.

ODGOVORNOST

Skavti ustvarjamo okolje, kjer s pomočjo individualnega dela z vsakim posamezni-

kom varno delegiramo odgovornost. To pomeni, da posameznik glede na svoje sposobnosti dobiva vedno nove in težje zadolžitve. Mladostnika postavimo pred izziv, ki mu ga pomagamo uresničiti. Premagovanje izzivov ter iskanje in udejanjanje lastnih rešitev pa je nekaj, kar v današnji družbi zelo pogrešamo. Odgovornost v očeh mladostnika pomeni, da ga nekdo ceni, da nekdo zaupa v njegove sposobnosti, da nekdo verjame, da lahko nekaj naredi bolje, kot bi to storil sam.

SKUPNOST

Skavti vzgajamo za skupnost, ki se začne v krdelu (8–11 let), kjer mora vsak volčič narediti nekaj za druge – pripraviti zabavni večer, pomiti posodo itd. Pri izvidnikih (12–16 let) je odgovornost in s tem prispevek k skupnosti že nekoliko večji. Tako je nekdo gospodar in skrbi za opremo voda, drugi je kuhar in skrbi, da vod na taboru (dobro) je. Pri popotnikih (17–21 let) pa dobi beseda skupnost nov pomen. Skupnost nismo samo mi, skupnost je lahko tudi širša, npr. na ravni župnije, občine ali države, zato popotniki poskušajo narediti nekaj za te širše skupnosti. Temu rečemo družbena odgovornost.

Pustolovščina, odgovornost in skupnost so v povezavi s skavtskimi katoliškimi vre-

dnotami skala, na katero zidamo svojo hišo. So lestev, po kateri mladostnik varno spleza iz otroštva v aktivno odraslost. In ravno to – držati lestev mladostniku, da pripleza v odgovorno in aktivno odraslost, je osnovni namen skavtstva.

*Franci Bačar,
Lačni rakun, stegovodja*

Srečanje skavtov s škofom po maši ob 15-letnici delovanja, Novo mesto - Šmihel, 11. oktobra

ŠKOFIJA NOVO MESTO

MINI SVETOPISEMSKI MARATON (MSM) V LESKOVCU PRI KRŠKEM

Svetopisemska družba je v Ljubljani pri sv. Jožefu letos že peto leto zapored pripravila t.i. Svetopisemski maraton, ki je 168-urno (od nedelje do nedelje) neprekinjeno *glasno branje Svetega pisma*. Prejšnja leta so ta veliki dogodek spremljala razna predavanja, koncer-

ti, razstave (tudi tokrat je bilo veliko spremljevalnih dogodkov), letos pa so Svetopisemski maraton povzdignili številni t.i. Mini Svetopisemski

maratoni (MSM) – bilo jih je kar 34 po vsej Sloveniji. Z drugimi besedami, v 34 krajih po Sloveniji so, v tednu od 7.-14. oktobra, vsaj 12 ali 24 ur na glas brali Sveto pismo.

V Leskovcu smo se za MSM odločili z namenom, da bi v Leto vere vstopili z Božjo besedo v srcu in na ustnicah. Naš MSM smo pričeli in končali s Sveto mašo in krajšim uvodnim in zaključnim razmišljanjem o pomenu in vlogi Svetega pisma za naše življenje. Ker je za celotno Slovenijo veljal dogovor, da na vseh MSM beremo Novo zavezo, smo se za to odločili tudi v Leskovcu. Gospod župnik, Ludvik Žagar, je tako prebral prvo poglavje Matejevega evangelija, za njim pa smo tudi drugi bralci nadaljevali z branjem Matejevega evangelija ter celotne Nove zaveze.

Bralci, ki smo želeli sodelovati na MSM, smo svoje termine že prej »rezervirali« in se vpisali na razpored branja. Branje je potekalo izmenično – vsak bralec je prebral eno poglavje, ki ga je najprej napovedal (na primer: Matejev evangelij, 14. poglavje), po prebranem

poglavju je naslednje poglavje prebral naslednji bralec in tako celih 24 ur. Do 21. ure smo brali v farni cerkvi, med 21. in 6. uro zjutraj pa smo brali

v kapeli v župnišču. Pred koncem MSM se nam je pridružil gospod škof, msgr. Andrej Glavan. Ker smo nekaj minut pred njegovim prihodom ponovno začeli z Matejevim evangelijem, je gospod škof kot zadnji bralec prebral 6. poglavje Matejevega evangelija.

Veseli smo, da se nam je pridružilo toliko bralcev – v 24 urah se nas je zvrstilo skoraj 40. Še posebej smo veseli, da so sodelovale tudi nekatere družine – starši in otroci. Prepričani smo, da bomo naslednje leto ta veličastni dogodek ponovili. Naj Bog po svoji besedi v vseh nas deluje in naj nas v Letu vere močno zaznamuje, da bomo še bolj pripadali Kristusu in Cerkvi.

Dani Siter

OB ZAČETKU AKADEMSKEGA LETA

Sveta maša ob začetku akademskega leta 2012/13 in slavlje Katehetsko-pastoralne šole ob podelitvi spričeval v Letu vere

V novomeški stolnici smo se na prvi petek, ko častimo Jezusa v Najsvetejšem zakramentu, zbrali pri slovesni sveti maši ob začetku akademskega leta. Bogu smo se zahvalili za prehojeno pot. Za vse odgovorne v visokošolskih ustanovah in mlade, ki so se v teh dneh podali v univerzitetna mesta, pa smo prosili za obilje darov Svetega Duha, potrebnih za uspešno delo.

Za slušatelje KPŠ je bil 5. oktober tudi dan posebnega veselja in hvaležnosti. Bogu in Rožnovenski Materi Božji smo se skupaj zahvalili za uspešno zaključeno prvo stopnjo.

Spričevala so prejeli: Nevenka Cindrič iz Semiča, Sonja Brula iz Črnomlja, Ana Križan iz Podzemlja, Slavica Rajaković iz Metlike, Erna Šegula iz Novega mesta, Stefan Šketa iz Črmošnjic, Alenka Žabkar z Rake in Anica Žagar iz Vavte vasi.

Bogoslužje je bilo zelo slovesno, saj ga je s pesmijo obogatil

pevski zbor Konservatorija za glasbo Jurij Slatkonja iz Novega mesta pod vodstvom priznane dirigentke Andreje Martinjak iz Ljubljane. Na orglah ga je spremljala ga. Mojca Jenič.

Besedila prošnja za vse potrebe in darovanje so prispevali študenti 2. letnika KPŠ. Uvod v pozdrav miru je lepo izrazila Ana Križan: »V molitvi najlepše Jezusove molitve očenaš smo se povezali z Bogom, ki prihaja v naša srca pod podobo kruha. Obenem pa nas vabi, da ta mir delimo naprej, pošilja nas k tistim, ki ga še ne poznajo, k osamljenim, bolnim, otrokom . . .«

Po obhajilu se je slušateljica 4. letnika Darinka Cvetko Šegota zahvalila Jezusu: »Hvala ti, Jezus, za vse milosti te svete daritve! Hvala ti, da si me pred časom poklical v šolo za katehiste. Odzvala sem se tvojemu klicu. Preživela sem s sošolkami in sošolci čudovite skupne trenutke na predavanjih in duhovnih vajah. Mnogi so mi pred tem skeptično govorili, da študija ne bom zmogla, vendar sem, kot sestra Faustina, zaupala tvojemu usmiljenju ter pomoči in priprošnji tvoje ljube Matere. Vse, kar imam, je dar tvojega usmiljenja, moja je samo beda in tudi za njo sem ti neskončno hvaležna. Hvala ti, ljubi Jezus, da sem lahko katehistinja. To sem si želela vse življenje, namreč, da se ukvarjam z najmlajšimi in mladimi ter jim povem, kako neskončno je tvoje usmiljenje.«

Ob podelitvi spričeval so slušateljice in slušatelj KPŠ v Novem mestu izrazile veliko hvaležnost vsem predavateljem in profesorjem, ki nam s svojim znanjem bogatijo naše življenje in nam pomagajo, da se naša vera pogloblja in postaja trdnejša in močnejša. Posebej so se zahvalili tudi predstojniku naše šole in dosedanjemu dekanu Teološke fakultete v Ljubljani ddr. Stanku Gerjolju. Posebno smo izkazali hvaležnost za vso zvestobo, spodbudo in prisrčno veselje s. Brigiti. Hvala tudi g. škofu za naklonjenost in podporo do našega dela.

Po končani sv. maši smo se skupaj poseselili ob skromni pogostitvi v škofijski dvorani.

Darinka Šegota Cvetko

»Središčno pa je obhajanje evharistije, ki je skrivnost vere. V evharistiji Jezus sam obnavlja našo vero, nas opogumlja, podpira in krepi. Tudi vse druge dejavnosti morajo izhajati iz evharistije.«

Iz škofovega pisma ob letu vere.

»BOŽJO VOLJO SPOLNJEVATI«

Odkritje spomenika rojaku dr. Alojziju Šuštarju v Trebnjem

Župnija Trebnje se je odločila postaviti spomenik pokojnemu nadškofu in rojaku dr. Alojziju Šuštarju ob peti obletnici njegove smrti. Pokojni nadškof je bil rojen 14. novembra 1920 v vasi Grmada nad Trebnjem, umrl pa je 29. junija 2007 v Zavodu sv. Stanislava v Ljubljani. Odločitev za spomenik je bila lahka, ker cenimo njegovo delo v slovenski Cerkvi, na drugih področjih (delo z bolnimi, starejšimi, invalidi, mladimi, zaporniki, revnimi itd.) in njegov neprecenljiv prispevek k osamosvojitvi naše države ter njegovo pokončno držo v tem času.

V nedeljo, 1. 7. 2012, je župnija Trebnje pripravila odkritje in blagoslovitev spomenika pokojnemu nadškofu dr. Alojziju Šuštarju, ki ga je oblikoval akademski kipar Mirsad Begić. Kulturno društvo Trebnje pa je oblikovalo kulturni program.

Slovesno mašo je skupaj z drugimi duhovniki daroval novomeški škof msgr. Andrej Glavan, ki je govoril o Šuštarjevi izjemni osebnosti, ki se je odražala v odločilnih trenutkih naše zgodovine. Nato se je dogajanje preselilo pred cerkvijo. Slavnostni govornik, evropski poslanec Lojze Peterle, je v

izjemnem prispevku orisal Šuštarjevo osebnost, njegovo delovanje v času pred in po osamosvojitvi naše države in njuno izredno plodno sodelovanje v prelomnih trenutkih naše zgodovine.

Domači ključar Ivan Gabrijel je odkril kip pokojnega nadškofa dr. Alojzija Šuštarja, škof msgr. Andrej Glavan pa ga je blagoslovil. Kip je bil s strani velike množice ljudi sprejet z izjemnim navdušenjem. Kulturni program je vodil igralec Pavle Ravnohrib. Nastopili so Občinski pihalni orkester in dekleški zbor Soreline. Prisotne je pozdravil tudi župan Alojzij Kastelic. Društvo podeželskih žena Taužentroža pa je pogostilo navzoče.

Marjan Zupančič

KAPELA BLAŽENEGA ALOJZIJA GROZDETA V SAMOSTANU STIČNA

Cistercijanski samostan v Stični je že v preteklosti, pa tudi danes, močno zaznamoval duhovni zemljevid našega verskega življenja. Beli menihi so bili steber duhovnega, verskega, kulturnega in narodovega življenja v tem delu naše domovine. S tem samostanom je na poseben način povezana tudi življenjska usoda našega blaženega mučenca Alojzija Grozdeteta.

Ko se je za božične praznike vračal domov, se je 1. januarja 1943 ustavil tudi v samostanu Stična. Kot zavzet in praktičen kristjan je opravil pobožnost prvega petka. Pri sveti maši je prejel tudi sveto obhajilo, ki je ne da bi slutil, postalo tudi njegova popotnica za večnost. Že nekaj ur kasneje je kraj pod mirenskim gradom, v soju mučeništva postal, njegova Golgota.

Blaženega Grozdeteta v njegovem duhovnem odnosu in češčenju evharistije, lahko označimo kot evharističnega svetnika. Evharistija je bila središče njegove duhovnosti. Da bi ta vidik tudi po beatifikaciji lahko prišel še bolj do izraza, ter velik simbolizem ki spremlja dejstvo, da je iz Stične odšel mučeniški smrti naproti, so se v samostanu Stična pod vodstvom župnika p. Maksimiljana Fileja O.Cist in ob soglasju samostanske ter župnijske skupnosti odločili, da eno od kapel v stiški baziliki Žalostne

Materie božje, posvetijo blaženemu Alojziju Grozdetu. Svoje soglasje je dal tudi ordinarij nadškof dr. Anton Stres.

Kot primerno kapelo so izbrali stransko kapelo, na desni strani prezbiterija bazilike. V poletnem času so kapelo ki je bila že opremljena z oltarjem, temeljito obnovili. Oltarno sliko za obnovljeno kapelo je naslikal slikar Jože Bartolj. V kapelo je bil nameščen tudi relikviarij, ki je posnetek gotskega okna.

V nedeljo, 9. septembra je bila v baziliki slovesnost blagoslovitve kapele ter izročitve relikvij bl. Alojzija Grozdeta. Slovesno sveto mašo je vodil novomeški škof msgr. Andrej Glavan, z njim pa so somaševali opat p. Janez Novak, postulator Igor Luzar in stiški župnik p. Maksimiljan File. Ob koncu svete maše je škof Glavan kapelo ki je sedaj posvečena bl. Grozdetu blagoslovil, ter v relikvia-

rij ki je na oltarju, vložil relikvije blaženega. Ob predstavitvi oltarne slike bl. Alojzija Grozdeta je slikar Bartolj izpostavil pomen kapele in relikvij blaženega v stiški baziliki: »Pričajmo namreč, da je v večnost odšel čist in spravljen z Bogom in ljudmi, hkrati pa je tudi jasno, da se zaradi tega čutijo župljani Stične pa tudi cistercijani z njim tesneje povezani«. Kapelo od zunanjega dvorišča, kjer se vsako leto na srečanju zbere več tisoč mladih iz vse Slovenije, loči samo nekaj metrov. Tudi v tej prostorski postavitvi je kar nekaj simbolike – bl. Grozde je tako kot zavetnik mladih preko kapele in relikvij v njej, z mladimi najtesneje povezan.

msgr. Igor Luzar, postulator

ŠKOFIJA NOVO MESTO

... NAJ SE TA BOŽJA HIŠA SPET POZIDA (Ezr 5,13)

Gradnja in blagoslov cerkve Svete Trojice na Moravi

Značilnost naše Kočevske, posebej Kočevske Reke in vseh vasi, ki spadajo v našo župnijo, je ta, da sedanji prebivalci, ki jih je od vsepovsod življenje zaneslo na Kočevsko, v povojnem času niso mogli in niso smeli ustvariti povezane skupnosti. Vse je bilo pod nadzorom. »Veliki brat« je imel oči in ušesa povsod. Od osamosvojitve do danes je preteklo premalo časa, da bi krajanji zgradili neko sopripadnost, še več, ponos, tradicijo, ki bi bila značilna za nas in je samo naša.

Naša vas Morava, ki je naseljena skoraj stoodstotno s prišleki, (40 hiš – cca. 100 prebivalcev) se je uspela nekako najbolj povezati v vaško skupnost, ki jo simbolizira gasilsko

društvo, samostojno pokopavanje, skrb za svoje pokopališče brez kočevske Komunale in še kaj.

To je bila tista temeljna ugotovitev, da me je kot župnika pritegnila oltarna slika Svete Trojice, ki je bila leta 1956 rešena iz porušene cerkve. Ta slika je bila povod, da so se začeli pogovori in želja, da bi slika zopet dobila svet prostor za njeno domovanje.

Od leta 2007, ko je bil prvi sestanek s krajanji, do 16. 9. 2012, ko je bila po molitvi škofa Andreja cerkev blagoslovljena, se je uresničevala resnica – »Mi gradimo cerkev, Cerkev gradi nas«.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Od nasprotovanja vaške skupnosti - ne vseh - češ: »Kaj si župnik dovoli, da mi več nimamo igrišča?« pa vse do konkretne gradnje je bilo čutiti naraščanje pričakovanja, naraščanje sodelovanja in dežurstva ob zidarjih. Od sramežljivega ogleda del in gradbišča, ko so delavci odšli, do končnega veselja skoraj vseh krajanov, ki so ponudili pomoč in vprašali: »Ali je še kaj potrebno?« Posebej je potrebno omeniti Gasilsko društvo Morava, ki je nesebično ponudilo gasilski dom, sanitarije, obednico, elektriko, vodo in prijazno besedo.

Za praznik so se naši pevci iz Kočevske Reke in velikodušni pevci iz Dolenje vasi zares potrudili in pod vodstvom dr. Sabine Novak - Devjak pripravili lep in bogat pevski program. Skupaj z organistom Francetom Trdanom in trobilci orkestra Krka so praznovanju in izjemno veliki množici vernih pripravili lepo kuliso, ob kateri je bilo začutiti, da je Gospod z nami in da je to zares »dan, ki ga je naredil Gospod.«

Arhitekt cerkve je bil dipl. inž. arh. Janez Gomboc, ki je dal končno podobo lepi cerkvici, v kateri je prostora za 40 sedežev in prav toliko stojišč. Preprosta in lepa oprema dopolnjuje svetišče. Vsi mojstri so se zares potrudili. Skupaj so zgradili lepo svetišče, ob katerem naj v živo Cerkev rastejo sedanji in bodoči rodovi.

Podobna zgodba se že nekaj časa plete ob obnovi cerkve Božjega Odrešenika in svetega Jerneja na Ajblju. Na ruševinah v poletju 1956 požgane cerkve je zrastle novo svetišče. Cerkev stoji na izjemno lepi lokaciji na vstopu v naš Kostel. Čaka nas še dokončanje svetišča, oprema in seveda ljudje, ki se bodo zbirali na tem svetem kraju.

Morda bomo ob blagoslovu, ki bo takrat, ko bodo dela dokončana, napisali na pročelje besede, ki so napisane na baziliki Marijine cerkve na Sveti Gori pri Gorici - »Et autem steti sicut prius«. Zopet stojim, kakor prej.

Jože Milčinovič, župnik

BLAGOSLOV NOVE KAPELE MARIJE POMOČNICE KRISTJANOV V ŽUPNIJI TRŽIŠČE

Župnija Tržišče se je 7. oktobra veselila škofovega blagoslova nove kapele v vasi Križ in se tako zahvalila Devici Mariji za njeno varstvo in priprošnjo pri Bogu. Prav iz te želje po varstvu v hudih preizkušnjah in iz hvaležnosti Božji Materi Mariji so v tej vasi že v petdesetih letih prejšnjega stoletja manjše gospodarsko poslopje preuredili v lepo kapelo, posvečeno Mariji Pomagaj. Vaščani, ki so bili med drugo svetovno vojno iz svoje domače grude pregnani, so se zaobljubili, da ob srečni vrnitvi domov Mariji v zahvalo postavijo kapelo. In to so leta 1953 tudi storili s postavitvijo večinoma lesene kapele na slabih temeljih zidanice. Vendar je čas pokazal potrebo po temeljiti obnovi. Vaščani so se skupaj s svojim tedanjim župnikom Slavkom Kimovcem odločili, da zgradijo novo kapelo in tako ne prelomijo obljube, ki so jo dali njihovi očetje in stari očetje, da bo na Kovačevem hribu v znamenje Marijinega varstva stala Marijina kapela.

Ob tej priliki naj izrečem zahvalo našemu gospodu škofu Andreju Glavanu za blagoslov te nove kapele in za njegove klene besede. Zahvala gre tudi g. Janezu Grilu, škofijskemu ekonomu za vso podporo in skrb, vsem duhovnikom, ki so se slovesnega blagoslova udeležili, še posebej mojemu predhodniku g. Slavku Kimovcu, ki je z deli tudi začel, ter

vsem župljanom župnije Tržišče za njihovo podporo.

Naj posebej izpostavim besede škofa, ki jih je izrekel v uvodu v blagoslov: »V škofiji imamo 415 cerkva. Večino med njimi verniki lepo vzdržujejo, nekatere pa še ne oziroma še niso usposobljene za bogoslužje. Zato je bilo v škofiji sprejeto načelno stališče, da se novih cerkva ob tako številnih podružnicah ne gradi, ker je vsako cerkev treba tudi vzdrževati. Prav zaradi hvalevredne zaobljube vaših prednikov – staršev in nekaterih med vami, ki ste bili kot otroci izgnani, pa smo pri vas naredili izjemo in dali dovoljenje za postavitev nove cerkve. [...] Naj kaplje blagoslovljene vode pridejo ne le na nove zidove, ampak na vas, kamne žive cerkve, žulje, skrbi in žrtve, ki so bile povezane s to gradnjo. Naj pride blagoslov na vaše družine, da se bo v Letu vere okrepila tudi vaša vera, ki se je obnavljala, tako upam, že med gradnjo.«

Jože Kobek, župnik

BLAGOSLOVLJENA PRENOVITVENA DELA V STOLNI ŽUPNIJI

Na kapiteljskem hribu se nenehno nekaj obnavlja in prenavlja, kot tudi po mnogih drugih župnijah. Prav zaradi velikih obnovitvenih del v času skoraj 40-letnega župnikovanja prelata Jožeta Lapa (obnove proštije, kašče, zvonika, kripte, cerkve), so verniki le-tega ob slovesu poimenovali RESTITUTOR in te besede vklesali v ploščo, ki je nameščena ob vhodu v kripto. Prenovitveno tradicijo skušamo tudi sedaj nadaljevati. Tako je stolnica v zadnjih šestih letih pridobila nove orgle, prenovljen kor, novo ogrevanje, inštalacije, razsvetlavo in omete v ladji; v prezbiteriju pa so obnovljene oltarne stopnice in restavrirana oltarna slika sv. Miklavža. Veliko dela pa bo potrebno še v prezbiteriju, ki se je ustavilo prav zaradi predvidenih dolgotrajnih in dragih restavratskih preiskav in posledične prenove ne le fresk, temveč tudi opreme prezbiterija.

Smo pa v tem letu uspešno zaključili prenovo stavbe bivšega samostana sester De Notre Dame na Kapiteljski 4, kjer je od ustanovitve škofije sedež Stolne župnije. Tako smo v kletnih prostorih, v bivši kurilnici, pralnici in likalnici uredili prostore za Karitas: sprejemno pisarno, razdelilnico obleke in razdelilnico hrane. V pritličju je bil narejen največji poseg. Prostor bivše kapele, pisarne in še ene sobe smo preuredili v dve učilnici (za verouk, pevske vaje, mladinska srečanja, srečanja za starše itd.) in sanitarije,

narejen je tudi samostojni vhod v ta (veroučni) del hiše. Iz sprejemnice in župnikovega stanovanja smo uredili prostor za župnijsko pisarno in sanitarije, župnijski arhiv, čajno kuhinjo in manjšo sejno (Vovkovo) sobo.

V nadstropju smo iz manjših sob naredili tri stanovanja (za župnika in še dve manjši stanovanji). V hiši smo zamenjali večji del oken, centralno ogrevanje, izolacijo strehe itd. Župnijska pisarna je pridobila povsem novo opremo, sodobno pa sta opremljeni tudi učilnici. Hiša ima tudi prenovljene zunanje omete. Velik poseg je bil narejen tudi pri zunanji ureditvi. Na novo smo postavili leseno ograjo vzdolž celotne meje s sosedi in obe leseni uti (za garažo in shrambo), na novo je tlakovano razmeroma veliko dvorišče, preurejene so zelene površine, in sicer en del v zelenjavni vrt in drugi del v športni park z nekaj igrali za otroke.

Kot je znano, je do ustanovitve Škofije Novo mesto naša župnija – vsakokratni župnik je bil hkrati tudi prošt – za pastoralne namene uporabljala prostore proštije. Ogromno zgradbo proštije so župljani skupaj z župnikom in Kolegiatnim kapitljem tudi stoletja vzdrževali in obnavljali. Ob ustanovitvi škofije je bilo tudi odločeno, da se dotedanja župnijska in kapiteljska cerkev razglasi še za stolnico in da bo v proštiji tudi sedež škofijske kurije. Zato je Škofija Novo mesto za župnijske potrebe odkupila od

zgoraj omenjenih sester stavbo in jo župniji tudi finančno pomagala prenoviti. Župnija pa je Škofiji Novo mesto in Stolnemu kapitlju Novo mesto prodala še bivšo zgradbo mežnarije in tako smo s kupnino, zbranimi darovi vernikov in krepko finančno pomočjo škofije (iz navedenih razlogov) prenovili župnišče. Projekt prenove, ki ga je s strani škofije vodil prelat dr. Gril, je bil finančno zahtevnejši tudi zaradi zahtevanih arheoloških raziskav na kapiteljskem vrtu in sploh podanih spomeniško-varstvenih pogojev.

Župnija se je dokončno izselila iz bivše proštije, ki je sedaj v lasti ter posesti Škofije Novo mesto in Stolnega kapitlja Novo mesto.

Prenovljena zgradba, urejeno dvorišče za druženje in parkiranje avtomobilov, posebej pa zelene površine z igriščem in igrali, so velika pridobitev za župnijo.

V mestu, posebej v bližini stolnice, je dragoceno vsako parkirno mesto. Tako je par-

kirišče na voljo ne le starejšim veroučencem in vernikom, ki pridejo k bogoslužju, radi ga koristijo tudi duhovniki, ki pridejo k večjim slovesnostim v stolnico ali zgolj na škofijske urade. Tako je bilo dvorišče povsem polno avtomobilov ob oktobrski pastoralni konferenci duhovnikov celotne škofije, tri dekanije pa so v prostorih župnišča imele tudi dekanijski sestanek. Veseli me, da so nove pridobitve v službi ne le župnije, temveč tudi celotne škofije.

Prenovitvena dela je zadnje nedeljo v septembru, ko smo obhajali župnijski dan, blagoslovil stolni prošt prelat Božidar Metelko. Pri bogoslužju v cerkvi in bogatem popoldanskem programu na župnijskem dvorišču smo začutili raznolik in bogat utrip našega stolnega občestva, ki se veseli novih pridobitev.

Silvester Fabijan, stolni župnik

JAGODE NAŠE PASTORALE

OTROCI, DRUŽINE IN STAREJŠI NA LETOVANJU S ŠKOFIJSKO KARITAS NOVO MESTO

Na Škofijski karitas Novo mesto vsako leto v času od pomladi do jeseni izvedemo program letovanj namenjenih otrokom, mladostnikom, družinam ter starejšim.

Tedensko letovanje družin je letos potekalo v avgustu, in sicer sočasno z letovanjem skupine Biserov (12 otrok) z območja škofije Novo mesto. Otroci so letovali v spremstvu in organizaciji Slovenske karitas še skupaj z drugimi otroki, med tem ko so družine letovale v spremstvu Škofijske karitas Novo mesto.

Letovanja v Sončni hiši se je udeležilo sedem družin z območja Dolenjskega (z okolice Boštanja, Straže, Krške vasi, Cerkelj, Novega mesta in Črnomlja). Poleg morskega oddiha, ki je bil posebno doživetje še posebej za otroke, je letovanje obsegalo tudi dejavnosti namenjene skupnemu ustvarjanju, povezanju ter sprejemanju. V pomoč pri vodenju skupine devetnajstih otrok so bili animatorji, ki so del svojih počitnic namenili delu z otroki, katerih vsakdan je sicer povezan z raznovrstnimi stiskami njihovih družin. Starši pa so poleg druženja s svojimi otroki imeli priložnost tudi za medsebojno druženje in izmenjavo izkušenj.

Spoštovanje kljub različnosti, medsebojna skrb, priložnosti potrjevanja v skupini, zavedanje drug drugega ipd. so bile nekatere od izku-

šenj, ki so družine med sabo povezale in zblížale. Izkušnja letovanja tako ni bilo le doživetje slane vode, ampak kot so povedali letujoči ob slovesu – »...bili smo kot ena velika družina. Bilo je

toliko doživetij in lepih sporočil, da jih bomo še nekaj časa premelevali in se jih zagotovo še dolgo spominjali».

V septembru je kot zadnje poteklo letovanje starejših. Letos se je letovanja v Portorožu udeležilo trinajstih starejših, v starosti od 62 do 79 let, ki so prihajali z okolice Črnomlja, Novega mesta in Otočca. Čas od 17. do 21. septembra je bil tako namenjen starejšim, katerih vsakdanjik je sicer povezan predvsem z domačimi opravili, skrbjo in pomočjo drugim. Z namenom da se starejši razvedrijo, doživijo lepe izkušnje in se

jim omogoči aktivnosti, ki starejše povezujejo in tudi osebnostno bogatijo, je bil čas namenjen predvsem druženju ter raznovrstnim dejavnostim in ogledom. V okviru programa smo pripravili nekaj ustvarjalnih dejavnosti, prisluhnili osebni pripovedi življenjske zgodbe zdravljenega alkoholika, si ogledali komuno za zdravljenje zasvojenih od alkohola, sodelovali pri pripravi domačih krem, imeli priložnost svetih maš idr. Kljub številnim dejavnostim, pa je bil na voljo čas tudi za počitek in individualne pogovore.

Vsem spremljajočim je bila skupina starejših in samo letovanje svojevrstna pozitivna izkušnja in lahko rečemo, da so starejši v Sončno hišo prinesli veliko sonca – vedrine, dobre volje, to-

pline, želje po znanju in izkustvih. . . Veliko tega, kar mogoče v vsakdanjem življenju s starejšimi prevečkrat spregledujemo.

Da so bila letovanja lepa ter nepozabna, pa se gre ob tej priložnosti v imenu Škofijske karitas Novo mesto zahvaliti vsem, ki so k temu prispevali – tako udeležencem, animatorjem, kuharici Ani Komljanec, oskrbniku hiše in vsem tistim, ki so s svojimi rokami in vzpodbudo priskočili na pomoč v trenutku, ko je bila ta najbolj potrebna.

Andreja Kastelic,

Andreja Kastelic, univ. dipl. soc. del. zaposlena na ŠKNM, je bila voditeljica in koordinator letovanja.

Molitev za novo evangelizacijo

Hvala ti, dobri Oče, da te poznamo in se lahko zbiramo v Jezusovem imenu. Prosimo te, poživi nam vero, da bo postala globoko prepričanje in resnična moč, ki izhaja iz osebnega srečanja z Jezusom Kristusom.

Daj nam, dobri Oče, da bomo živeli v poslušnosti Svetemu Duhu. Naj zvesto hodimo za Kristusom, navdušeno in vztrajno odgovarjamo na Božjo besedo in hvaležno uživamo kruh življenja.

Dobri Oče, podpiraj z močjo Duha prizadevanje Cerkve za novo evangelizacijo in nas vodi, da bomo z besedo in svojim življenjem našim sodobnikom oznanjali Kristusa.

Jezusovi učenci naj se odlikujemo po ljubezni do ubogih in stiskanih, naj bomo solidarni s potrebnimi in velikodušni v delih usmiljenja, naj ne molčimo pred zlom in ne podležemo mikom prevladujoče miselnosti.

Po Marijinem zgledu naj v luči vere odkrivamo čudovita Božja dela; naj bomo pozorni na znamenja časov in postanemo znamenje navzočnosti Vstalega v svetu, da bomo z novim navdušenjem služili resnici, pravici in miru.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

TEDEN KARITAS 2012

Letošnji teden Karitas bomo pričeli s ponedeljkom, 26. Novembra, in zaključili na prvo adventno nedeljo, 2. decembra - z nedeljo Karitas. Tako kot doslej bomo teden še na poseben način obeležili z raznovrstnimi dogodki in prireditvami tako na slovenski kot na lokalni ravni. Dobrodelni koncert KLIC DOBROTE bo v **sredo, 28. novembra 2012**, ob 20.00 uri z neposrednim prenosom na RTV SLO.

Karitas

Isti dan, v sredo, 28. 11. 2012, bo tudi tradicionalno romanje prostovoljcev Karitas na Ponikvo, s pričetkom ob 11.00 (molitvena ura) ter z mašo ob 12.00. Po slovesnosti ste vsi sodelavci Karitas vabljeni na skupno kosilo ob 14.00 v Celje. Ob 16.00 pa na javno generalko Klica dobrote.

Avtobusni prevoz iz Novega mesta bomo organizirali na Škofijski Karitas. Zbrane prijave naj tajniki ŽK posredujejo do srede, 21. novembra, na telefon 07/38 44 428, po e-pošti: info@nm.karitas.si ali na naslov Škofijske Karitas Novo mesto.

Župnike prosimo, da po svojih župnijah opogumite in povabite svoje prostovoljce h kratki predstavitvi dejavnosti Karitas, bodisi čez teden z dnevi odprtih vrat, pri uri verouka ali pa s sodelovanjem prostovoljcev pri pripravi bogoslužja. V ta namen bo pripravljena brošura tedna Karitas, v kateri boste našli prošnje in predlog za oblikovanje pridige. Po bogoslužju na nedeljo Karitas bodo nekatere ŽK pripravile skromno pogostitev s toplimi napitki. Za dodatne informacije smo vam na voljo na Škofijski Karitas (gsm.: 040 862 303 in tel.: 07 38 44 428).

Vabimo vas, da se nam dejavno pridružite v naporu za povezovanje ter poživitev dobrodelnosti v okviru župnij in škofije.

Škofijska Karitas Novo mesto

DUHOVNIŠKI DNEVI V STRUNJANU

Leto je naokrog in duhovniki naše škofije se bomo letos zopet zbrali na DUHOVNIŠKIH DNEVIH v **Strunjanu – hotel Salinera** (kot lansko leto) **od 11. novembra 2012, ob 19. uri do 14. novembra 2012, do 13. ure.**

Duhovniški dnevi so namenjeni permanentnemu oblikovanju vseh duhovnikov naše škofije. Ali kakor je zapisano v odloku: »So stalna oblika teološkega izobraževanja in duhovnega oblikovanja ter skušajo graditi prijateljske odnose v škofijskem prezbiteriju. ***Udeležba prvih deset let po posvečenju je na duhovniških dnevih obvezna***« (prim. SSŠ, 8/07, str. 157).

Skupni naslov teh dni je: VRATA VERE, saj je pastoralno leto, ki smo ga začeli, posvečeno LETU VERE. Prvi dan nam bo spregovoril prof. dr. Robert Petkovšek. Tema:

Glej, da boš veroval, kar boš bral ... Tretji dan je na sporedu tudi tematika o veri: p. Marjan Čuden nas bo ob Slomškovem citatu skušal ogreti in vneti: Kdor hoče drugega vneti, mora sam goreti.

Poleg tega pa bodo naši gostje in predavatelji še: prof. Silvester Gabršček, direktor Urada Vlade RS, ki nam bo spregovoril o Pomenu sakralne kulturne dediščine pri oznanjevanju, novinarja in prof. Bernard Nežmah in Peter Lah, DJ itd.

Kljub pastoralnemu delu in katezezi, ki jo imate na župnijah, vam udeležbo na teh dnevih zelo priporočamo. Prosimo, da se prijavite vsaj do 28. oktobra 2012.

***prelat Božidar Metelko
voditelj PS***

SISTEMATSKI PREGLEDI ZA DUHOVNIKE

Sistematski zdravstveni pregledi za duhovnike druge starostne skupine med 40. in 60. letom starosti bodo 24. 11. in 1. 12. 2012. Preglede bomo opravili pri zasebni zdravstveni ustanovi "Barsos", Gregorčičeva 11, Ljubljana.

Da bi olajšali prevoz, boste vabljeni na pregled po dekanijah oziroma področjih, kolikor bo to možno.

Na razpolago bosta dva termina ob sobotah, ker ta dan lažje pride več specialistov in bodo vsi pregledi (devet) opravljeni v nekaj urah.

1. v soboto, 24. 11. 2012, ob

8. uri naj pride 5 duhovnikov
in ob 9. uri 5 duhovnikov;

2. v soboto 1. 12.

2012, ob 8. uri 5 duhovnikov
in ob 9. uri 5 duhovnikov.

O tem ste bili duhovniki, ki ste na vrsti in spadate v to skupino, že obveščeni. Če kdo še ni bil, naj pokliče na ordinariat v Pastoralno službo.

Kako je s plačilom? Ko boste opravili pregled, poravnajte tudi račun. S kopijo računa se kasneje oglasite na ekonomatu ordinariata pri gdč. Tini. Vsem duhovnikom, ki plačujete v Solidarnostni sklad, vam bo Sklad pokrtil polovico.

Dragi sobratje duhovniki! Ker nas je malo, je vsak duhovnik zelo dragocen. Zato lepo prosimo, da se vsi, ki spadate v to starostno skupino, z veseljem odzovete povabilu.

Božidar Metelko

ENERGETSKO SVETOVANJE

V zadnjem času na škofijsko Gospodarsko komisijo prihaja vedno več vlog glede menjave ogrevanja. Vedno več duhovnikov namreč razmišlja o prehodu na ogrevanje s cenejšimi energenti, na primer drva, sekance in pelete. Na splošno za vse naštete velja, da se začetna investicija že kmalu povrne, saj so tekoči stroški občutno nižji. Kljub temu pa je potrebno odločitev o menjavi predhodno dobro pretehtati, saj je na tržišču zelo velika ponudba peči, ogrevalnih sistemov in izvajalcev del. Poleg cene novih naprav in predvidenih stroškov surovin je potrebno upoštevati tudi druge dejavnike, na primer število ogrevanih objektov, lastna drva, lokacija kurilnice, izolacija ...

Ker se pogoji v posameznih župnijah lahko bistveno razlikujejo, niso vse rešitve enako dobre.

Duhovnikom svetujemo, da se pri načrtovanju menjave ogrevalnega sistema obrnete na eno od državnih Energetskih svetovalnih pisarn (ENSVET). Energetski svetovalec vam bo izračunal, katera oblika ogrevanja je v vašem primeru najbolj smiselna in ekonomična, tako da bo zadostovala in hkrati ne presegala vaših potreb. Svetovanje ENSVET financira EKO SKLAD j.s. na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor, zato je za naročnike, tudi župnije, brezplačna. Poleg tega energetsko svetovanje ni vezano na določene izvajalce. Na ta način torej lahko pridobite zelo dobre in koristne informacije.

Škofijska gospodarska komisija

Uradna internetna stran ENSVET

<http://gcs.gi-zrmk.si/Svetovanje/index.html>

Kontaktni klicni center ENSVET

Od ponedeljka do petka 9 – 14 h: 080 1669

Naslovi svetovalnih pisarn na področju novomeške škofije:

ENSVET Črnomelj

Poslovna zgradba, Kolodvorska 34, 8340 ČRNOMELJ

031 382 239, svetovalec g. Dušan Knafelc

e-pošta: dusan.knafelc@gmail.com

ENSVET Kočevje

Pritličje stavbe ob policijski postaji

Ljubljanska c. 7, 1330 KOČEVJE

Pisarna odprta: torek in četrtek od 17 – 19 h

Prijave za svetovanje – telefon: 01/8938-228,

031 722 901 g. Marko Piršič

041 681 669 g. Vladimir Bizjak

ENSVET Novo mesto

Občinska upravna stavba TIC

Novi trg 6, 8000 Novo mesto

Prijave na telefon: 031 382 239, svetovalec g. Dušan Knafelc

Škofija Novo mesto

Ishvalniški dnevi: program in prijava

Letno versko-slovesno srečanje Katoške karizmatične prevoje

LETO VERE

Karitas

Obiščite spletno stran

Škofije Novo mesto:

<http://www.skofija-novomesto.si/>

ŠKOFIJA NOVO MESTO

DUHOVNI CENTER DE NOTRE DAME – V BARAGOVEM ZAVODU PROGRAMI V ŠOLSLEM LETU 2012/13

Informacije, prijave in rezervacije novih terminov:

Sestre HMP, s. Angelca Vozelj
Smrečnikova 60, 8000 Novo mesto
Tel: 031/405 200 ali 07/384 44 421
El-pošta: angelca.vozelj@gmail.com

17.11. 2012 Duhovna obnova za dedke in babice

Namenjena je poglobitvi odnosa z Bogom preko osebne in skupne molitve, premišljevanja, nagovora voditeljice, pogovora. . .

30.11.2012 – 2.12.2012 Priprava za Božič

Razmišljanja, molitev, priprava božičnih oziroma velikonočnih jedi in pogrinjkov za praznične dni pomagajo k duhovni pripravi na božič, oz. veliko noč.

14.12. – 15.12. Duhovna obnova za katehistinje/katehiste

18.2. 20. 2. 2013 Duhovne počitnice za osnovnošolce v Šmarjeti

Namenjene so osnovnošolcem od 4 do 8 razreda, ki želijo v družabnosti, igri, molitvi, delavnicah, . . . preživeti nekaj počitniških dni.

2.3.2013 Predstavitev oratorija 2013

8.3.-10.3.2013 Priprava na veliko noč

15.3.-16.3. 2013 Duhovna obnova katehistinje/katehiste

26.4. – 28.4. 2013 Duhovne vaje za mlade, študente in animatorje

Namenjena je vsem mladim, ki si želijo poglobiti odnos z Bogom, napolniti svoje srce za bolj polno vsakdanje življenje.

Marijina družbica

Namenjena je osnovnošolskim otrokom, ki imajo radi Marijo, želijo posnemati njene kreposti. Čaka jih sproščena igra, kateheza, delavnica in kratka molitev, ter ob zaključku leta posvetitev Mariji.

Srečanja so 1 krat na mesec v soboto od 14.00 do 16. 00 ure.

Svetopisemske urice

Namenjene so otrokom od 3. do 6. leta starosti. Otrokom na njim primeren način ob svetopisemskih zgodbah približujejo verske resnice, liturgijo in cerkvene praznike. Na srečanjih se domiselno prepletajo pripoved, molitev, igra, ples, pesem in likovno ustvarjanje.

Letos potekajo od oktobra do maja vsak ponedeljek od 17.00 do 18.00 ure

Informacije in prijava na telefon s. Joži Merlak, 031/418 151, jozi.merlak@gmail.com

Kuharski tečaj

Poteka v osmih zaporednih srečanjih in obsega pripravo preprostih in prazničnih jedi, pripravo pogrinjkov in duhovno misel.

8 zaporednih četrtkov od 16.00 do 20.00 ure, A ali B program.

DEJAVNOSTI ŠKOFA ANDREJA GLAVANA

Junij

4. 6. se je udeležil praznovanja godu in 80-letnice kanonika Franca Erklavca.
8. 6. je v frančiškanski cerkvi sv. Lenarta v Novem mestu pokopal p. Felicijana Pevca.
10. 6. je vodil somaševanje v stolnici ob prazniku sv. Rešnjega Telesa in Krvi ter ob 6. obletnici ustanovitve novomeške škofije.
13. 6. se je udeležil skupnega duhovniškega dneva posvečenja v Ljubljani.
17. 6. je blagoslovil obnovljeno župnišče v Podzemlju.
18. – 22. 6. je romal s sošolci v Romunijo ob 40-letnici duhovništva.
23. 6. se je udeležil umestitve novega koprskega škofa msgr. dr. Jurija Bizjaka.
24. 6. je na Zaplazu vodil zahvalno mašo duhovniških jubilarantov novomeške škofije, ki jih je s škofom vred letos devet.
25. 6. je na dan državnosti in enotnosti vodil somaševanje pri maši za domovino na Polževem.
27. 6. se je v Ljubljani udeležil slovesnosti in sprejema ob 8. obletnici papeževanja Benedikta XVI.

Julij

1. 7. je blagoslovil kip nadškofu dr. Alojziju Šuštarju v njegovi domači župniji Trebnje.
1. 7. je pridigal na zlati maši prof. Adolfa Mežana na Zaplazu.
5. 7. se je udeležil ekumenskega predavanja kard. dr. Kurta Kocha v Tinjah na Koroškem.
7. 7. je v Novem mestu sprejel obisk nadškofa iz Melbournea.
8. 7. je blagoslovil obnovljen glavni oltar podružnice sv. Petra na Jezeru v župniji Trebnje.

Avgust

12. 8. je umestil novega župnika Janeza Jeromna na župnijah Veliki Gaber in Sela pri Šumberku. Popoldne je vodil somaševanje in delil zakrament bolniškega maziljenja na srečanju bolnikov in starejših v Vavti vasi.
15. 8. je ob Marijinem vnebovzetju na Zaplazu vodil somaševanje in obnovevitev posvetitve slovenskega naroda Mariji.
19. 8. je krstil 6. otroka družine Blatnik v župniji Toplice.
25. 8. je vodil somaševanje in delil zakrament bolniškega maziljenja pri srečanju bolnikov, invalidov in starejših na Zaplazu.
29. 8. je na rekolekciji ob začetku novega pastoralnega leta nagovoril duhovnike z meditacijo o prenovi vere v letu vere.

September

2. 9. je vodil somaševanje ob 150-letnici župnije Sv. Križ – Gabrovka.

6. 9. se je udeležil pastoralnega tečaja za novomeško škofijo o letu vere in Slovenskem pastoralnem načrtu.
8. 9. se je udeležil molitvene ure in vodil somaševanje na molitvenem dnevu za duhovne poklice na Zaplazu ob prazniku Marijinega rojstva.
9. 9. je izročil Grozdetove relikvije in blagoslovil Grozdetovo kapelo v stiški baziliki. Popoldne je blagoslovil obeležje škofu Stanislavu Leniču v njegovi rojstni Župeči vasi, v župniji Cerklje ob Krki in vodil somaševanje v župnijski cerkvi.
15. 9. je spovedoval in somaševal na Stični mladih.
16. 9. je blagoslovil novo cerkev sv. Trojice na Moravi, župnija Kočevska Reka. Popoldne je vodil somaševanje ob 20-letnici prihoda karmeličank v Mirno Peč.
17. 9. se je udeležil seje SŠK v Kopru.
19. 9. se je udeležil slavnostne akademije ob 150-letnici smrti škofa A. M. Slomška v Mariboru.
21. 9. – 2. 10. se je mudil v Ameriki, kjer je kot predstavnik SŠK vodil slovensko somaševanje v soboto, 22. 9., na Baragovih dnevih v Marquettu. V nedeljo, 30. 9., je vodil slovesno praznovanje Slomškove nedelje med Slovenci v Lemontu pri Chicagu.

Oktober

3. 10. je vodil somaševanje vseh duhovnikov novomeške škofije v stolnici in na škofijski ravni razglasil začetek Leta vere. Nato se je udeležil skupne jesenske pastoralne konference.
5. 10. je v stolnici vodil somaševanje ob začetku akademskega leta in podelitev spričeval slušateljem KPŠ. Navzočih je bilo tudi nekaj predstavnikov novomeških visokih šol.
6. 10. se je udeležil študijskega dneva sodelavcev MOD. Zvečer je vodil somaševanje ob 15. obletnici ustanovitve skavtov v Novem mestu in se udeležil slavnostne akademije ob tej priložnosti.
7. 10. je birmoval v Šentjerneju. Popoldne je blagoslovil novo zaobljubljeno cerkev na Kovačevem hribu v župniji Tržišče.
12. 10. je maševal v DSO v Leskovcu. Nato je z branjem odlomka Božje besede in kratkim nagovorom zaključil svetopisemski mini maraton v Leskovcu.
13. 10. je pozdravil udeležence Zbora kristjanov na Otočcu in prisluhnil vsem predavanjem.
14. 10. je birmoval na Bučki in v Škocjanu.
19. 10. je maševal za skupnost Cenacolo in obiskal rektorja kartuzije Pleterje.
20. 10. je vodil somaševanje ob zaključku vseslovenskega letnega srečanja Katoliške karizmatične preнове v novomeški stolnici.
21. 10. je vodil somaševanje na Mirni ob 150-letnici ustanovitve župnije in škofijskem misijonskem prazniku.

NAPOVEDNI KOLEDAR

- 27.10. Diakonsko posvečenje v stolnici ob 10. uri.**
- 28.10. Obletnica posvetitve stolne cerkve sv. Nikolaja
- 04.11. Grozdetov molitveni shod z mašo ob 15. uri na Zaplazu
10. 11. Duhovna obnova za sodelavce Karitas v Šentjerneju, ob 9. uri
- 11.- 14.11. Duhovniški dnevi v Strunjanu – hotel Salinera
- 17.11. Študijski dan za člane ŽPS in člane ŠPS v Baragovem zavodu ob 10. uri (Plenarna seja)**
- 21.11. Seja dekanov ob 9. uri v sejni sobi ordinariata
- 23.11. Komisija za permanentno oblikovanje duhovnikov ob 9.00 na ordinariatu
- 25.11. Podelitev Svetih pisem katehumenom - škofova maša ob 9.00 v stolnici
- 26.11. – 2.12. Teden Karitas
- 02.12. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu - z mašo ob 15. uri.
- 09.12. Slovesna škofova maša ob godu sv. Nikolaja v stolnici ob 9.00.
- 16.12. Začetek božične devetdnevnice
- 26.12. Ob 9. uri v stolnici sveta maša za domovino

Leto 2013

- 01.01 70-letnica mučeniške smrti bl. Alojzija Grozdet**
- 06.01. Podelitev služb bogoslovcem v stolnici ob 10.30
- 02.02. Dan posvečenega življenja v Cerkljah ob 10. uri.

V letu vere 2012/2013 priporočamo v branje!

Cerkev nam v tem letu priporoča, naj se bogatimo tudi ob Katekizmu Katoliške Cerkve, ki je izšel pred 20 leti. Tudi Katekizem za mlade, ki smo ga dobili lani, razlaga verske resnice v bolj razumljivem jeziku in lahko postane izvir žive vode zlasti za mlade.

Iz škofovega pisma ob letu vere.

KAZALO

UVODNIK	1
TRIPTIH – SEDANJE KATEHEZE	2
MOJA IZKUŠNJA ŽUPNIJE – V LUČI NOVE EVANGELIZACIJE	3
IZ DEL TI POKAŽEM VERO ...	5
ODBOR ZA PASTORALNO PRENOVO	6
NOVOMEŠKI BOGOSLOVCI V PRIPRAVI NA DUHOVNIŠTVO	7
»GLEJ, NA OBE DLANI SEM TE NAPISAL...« (IZ 49, 16)	8
»MOJE SRCE JE PRIPRAVLJENO, O BOG« (PS 57, 8)	10
DIAKONSKA SLUŽBA JE PREDVSEM SLUŽBA SLUŽENJA	10
BOŽJA MILOST, NANJO RAČUNAM, NANJO STAVIM VSE SVOJE ŽIVLJENJE	11
POTOPIS Z BARAGOVIH DNI	12
MOLITVENO SREČANJE Z NAŠIM SVETNIŠKIM KANDIDATOM BARAGOM	14
AMERIKA Z OKUSOM SVETNIŠTVA	15
KAKO PRIJETNO JE, ČE BRATJE PREBIVAJO SKUPAJ	16
SKAVTSTVO KOT NAČIN OZNANJEVANJA	18
MINI SVETOPISEMSKI MARATON (MSM) V LESKOVCU PRI KRŠKEM	20
OB ZAČETKU AKADEMSKEGA LETA	21
»BOŽJO VOLJO SPOLNJEVATI«	23
KAPELA BLAŽENEGA ALOJZIJA GROZDETA V SAMOSTANU STIČNA	24
... NAJ SE TA BOŽJA HIŠA SPET POZIDA	26
BLAGOSLOV NOVE KAPELE MARIJE POMOČNICE KRISTJANOV V ŽUPNIJI TRŽIŠČE	28
BLAGOSLOVLJENA PRENOVITVENA DELA V STOLNI ŽUPNIJI	29
OTROCI, DRUŽINE IN STAREJŠI NA LETOVANJU S ŠKOFIJSKO KARITAS	
NOVO MESTO	31
TEDEN KARITAS 2012	33
DUHOVNIŠKI DNEVI V STRUNJANU	34
SISTEMATSKI PREGLEDI ZA DUHOVNIKE	35
ENERGETSKO SVETOVANJE	36
DUHOVNI CENTER DE NOTRE DAME – V BARAGOVEM ZAVODU	38

Jagode naše pastorage, Glasilo Škofije Novo mesto

Izdaja: Pastoralna služba; Odgovarja: prelat Božidar Metelko; Ureja: mag. Igor Luzar, Tehnični urednik Janko Jožef Pirc, Foto naslovnica: Marjan Smerke; Jezikovni pregled: Monja Pust; Grafična priprava in tisk: Špes, Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE

LETO VERE 2012
2013

JAGODE NAŠE PASTORALE

številka

3

ISSN 2332-2701

9 772232 127000 1